C. VÝLET

Od soutoku s Labem ke Krümmerbaude

Suchá Kamenice už jako potůček protéká koupalištěm v Arnolticích a než se setká s Labem, tak postupně na své cestě poskytne útočiště několika okolním pramínkům a potůčkům, které do něho postupně vtékají. Největším přítokem je Janovský potok / Erbischbach, odtud se potok proměňuje v říčku, jejíž řečiště je poseto mohutnými kameny. V letech 1792-1882, sloužila pro plavení dřeva. Od roku 1794 byl v provozu vodní mlýn s pilou. V r. 1806 byl při mlýně vybudován hostinec s kuželnou a tanečním sálem, který byl využíván i k hraní divadla. V r.1882 v listopadu došlo k ničivému požáru, mlýn Ignaze Dittricha lehl popelem až do základů. Co nestačil zničit požár, to v průběhu několika let vzala velká voda. A nakonec v r.1882 vše dokonala živelná katastrofa, kdy zde spadly ohromné kusy skal a způsobily tak zkázu i řečiště Suché Kamenice, které tak zůstalo do dnešní podoby.Postupem času i nadále vidíme další nesmlouvavé kroky přírody. Od r.2009 je turistická stezka obtížně průchodná, voda

1

ztrhala můstky i cesty podél řeky. Jak úsměvné jsou potom zákazy vstupů na některá místa turistům a trampům. U penzionu Suchá Kamenice je možné shlédnout zbylé základy lednice na kry z Labe. Pouze s imaginární představou si zde můžeme prohlédnout mohutnou stavbu ledárny z dvouplášťových pískovcových stěn,kde vzniklý prostor byl vyplněn škvárou. Z Labe se pomocí koňských potahů vytahovaly ledové kry, které pak celoročně sloužily místním hoteliérům. Místo nebylo vybráno náhodně, je tu hluboké kamenné dno, jemuž plavci od pradávna říkají Bazén. Nedochází zde k tak velkému proudění a proto kry dosahovaly větší výšky a led byl homogennější, bez nečistot. Výhodou byl také dobrý přístup k řece. Ještě před několika lety, když řeku brázdilo i několik remorkérů denně, se v místech pod Suchou Kamenicí, níže ke Hřensku, testovaly lodě. Pevně se uvázaly a rozjely se proti proudu, přitom se motory vytočily do nejoptimálnějších kroutících momentů, aby se zjistila jejich tažná síla.

2

Již před r.1989 byly zkoušky zakázány, neboť tím docházelo k velkým otřesům skal. Při vstupu do údolí můžeme zahlédnout vyvěrající silně železitý pramen, který postupem času nabývá stále většího objemu a stéká pod silniční most. Pak už vidíme co zbylo z dominanty Suché Kamenice. Hostinec na začátku 19.stol. prosperoval. Napoleonské války, které způsobovaly vyhladovění Saska byly „vítanou“ příležitostí pro pašeráky obilí a mouky, kteří zde vyčkávali na vhodnou příležitost přepravit své zboží na druhý břeh Labe, do Saska. Ještě dnes, tam na třech místech, po nich nalezneme kamenné vzpomínky. A že to pak v hostinci řádně oslavili o tom není pochyby. Vlevo, naproti základům, se nachází asi 40m vysoká lezecká stěna Toreador a pár metrů za ní je provizorní skalní cesta vytvořena pomocí dřevěných žebříků. V místech se ještě nachází jeden z mnoha pískovcových lomů. Při překračování řeky je vidět, ještě ne zcela zničený, kamenný jez s korytem vydlážděným z mohutných pískovcových

3

kvádrů. Za jezem se podél vysoké skalní stěny zvedá příkrý svah. Místo, kde byl začátek **Skluzové cesty**, která končila blízko bunkru č.5, na cestě vedoucí do Janova.V zimních měsících sloužila také jako skluz dřeva. Dostáváme se na levý břeh řeky (jdeme proti proudu), míříme k bunkru č.4. Ještě před ním, vpravo na turistické cestě, si nemůžeme nevšimnout desky ve skále která je upomínkou na poslední plavení dřeva s letopočtem 1925 a iniciály jmen asi posledních účastníků události. Po chvíli je možné již zahlédnout bunkr č.4, který měl zabránit německé armádě ke vstupu na naše území.Současně míjíme skalní blok s monogramy FD 1850 JK 1938 těsně nad ním je „nalepen“ další blok, který má ve spodní části vysekáno srdce.Zde, hned vpravo do stráně, vedla **Krátká cesta** na Labskou Stráň. Cesta je dokonale značená. Dole u paty cesty se také nachází nápis: VĚRNOU STRÁŽ VLASTI MÁŠ, asi od vojáků, kteří zde strážili neobsazené bunkry. Buď se to vzalo podel skaly se srdcem přímo

4

k nášlapům a nebo se popošlo ještě asi deset kroků, kde se nacházela odbočka, která vedla na cestu ke Kruhové vyhlídce a pak se dále pokračovala skoro v přímce, až na spodní cestu s KK00, resp i na horní cestu s KK000. Po dotočení vyhlídkové cesty, která má tvar písmene S, následují nášlapy, které vedly do sklaní úžiny,kde se vlevo nachází 1855 a na protějším bloku je 1899.Úžinou se snadno prošlo. Vlevo je další skalní blok, který má na zadní části několik nečitelných vrypů viz 1828, hned za ním je opět skalní blok s vrypem FJB, který obepíná kořen vedlejšího stromu. Od něj, asi ve vzdálenosti 25m, je katastrální kámen KK0 k němu se vystoupalo.Od KK0 se stoupalo co nejpříměji asi 30m, možná s menší odchylkou, ke KK00, který se už nachází na spodní cestě-odtud se zahnulo na cestě vpravo, která v poslední části stoupá k zákrutě. Nebo bylo možné vystoupat až ke KK000, který je na vrchní cestě. Ta se se spodní cestou spojuje v zákrutě-ve výšce 290m nad hladinou Labe.Překo-

5

nalo se tak 170 výškových metrů v 65°. Široká cesta pak vedla dále pod třemi bunkry a kopírovala břeh Labe až do Labské Stráně.Je zde řada míst odkud se scházelo mezi lomová patra nebo se vstupuje do jeskyň či k horolezeckým věžím.Podle pověsti by se zde mohl nalézat i utajený hrob správce Egermanna, kterého tu pohřbili litoměřičtí jezuité. To byl stručný popis **Krátké cesty**. My pokračujeme dál Suchou Kamenicí a jsme v Císařském údolí/Kaisergrundu, kde je současná dominanta údolí, lavice vytesaná do skály, která připomíná výročí 60 let vládnutí císaře Františka Josefa I. Na protější straně se nachází druhá upomínková deska na plavení dřeva.Když tyto kamenné vzpomínky opustíme a nikde neodbočíme, příjdeme k místu cesty, které je vyplněno dřevěným roštem.Je několik metrů před soutokem Suché Kamenice s Janovským potokem. Zde po schodech dolů,k soutoku přes můstek na druhý břeh,vedla již z části zaniklá **Odpolední cesta**,kterou se dalo jít jak do Janova tak i do Hřenska.

6

Další místo, kde se odbočovalo na jednu z cest, **Hadí cestu**, je kousek nad soutokem. Zjistíme to podle skály, kde je vyryto ELA 18 FW 73. Ve vzdálenosti asi 600 metrů od poslední odbočky uvidíte v cestě balvan F. Eichler 1804, to je místo,kde je možnost sejít na další cestu s názvem **Vodní cesta** a dostat se tak do Janova. Pokračujeme-li dál kaňonem Suché Kamenice dojdeme k Turistickému rozcestníku a ten nabízí pokračovat: po TZ-červená na Labskou Stráň nebo po TZ-modrá k soutoku Suché Kamenice s Arnoltickým potokem k místu zvaném Krümmerbaude a pak do Arnoltic. U soutoku pod skalní stěnou, kde je také rozcestí několika cest se nacházel srub p.Stelziga, kterému se jinak neřeklo než Krümmerbaude. Zde nechám na vašem rozhodnutí jak dál pokračovat, zda nenáročně, to je po TZ-modrá do Arnoltic nebo se vydáte vpravo podél jednoho z přítoku Arnoltických potoků, který vás dovede také do Arnoltic, ale nebude to fádní. Zde končí náš výlet Suchou Kamenicí.

7

BAUER Karel
carlo@seznam.cz
2014